

El 'cas Millet' arriba al Parlament

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 26.05.10

Finalment, i tot i la prudència formal exhibida els últims dies, el PSC no s'ha sostret a les ramificacions polítiques del *cas Millet* i ha anunciat que se sumarà a la proposta que una comissió del Parlament investigui l'escàndol. El cas que té per epicentre el Palau de la Música depara gairebé diàriament novetats als ulls d'uns ciutadans que es mouen entre l'estupor per les proporcions del més que presumpte lladronici i la inquietud per com esquitxa l'activitat dels partits, en aquest cas Convergència i Unió, coalició que va governar Catalunya durant 23 anys.

Amb el pas endavant dels socialistes està assegurada la majoria suficient per a la constitució de la comissió, encoratjada pels seus socis del tripartit ERC i ICV i també pel PP. Immediatament, i per neutralitzar la imatge d'aïllament, CiU ha anunciat que no s'oposaria a la comissió... sempre que inclogués també el *cas Pretòria*, és a dir, la xarxa de corrupció comandada presumptament per l'anterior alcalde de Santa Coloma de Gramenet, Bartomeu Muñoz, i l'exdiputat Luis García, *Luigi*, tots dos, al seu dia, membres del PSC. I aquesta actitud de *sí, però* dels nacionalistes, tot i ser plenament legítima, reforça el temor que la comissió d'investigació acabarà sent més un camp de batalla preelectoral de cara a la galeria que una instància on s'analitzi amb rigor i desapassionament el vessant polític d'aquests escàndols.

No s'ha d'oblidar que tant el *cas Pretòria* com el *cas Millet* estan en mans de la justícia, que és la que té la facultat i els mitjans per investigar, jutjar i condemnar les activitats delictives davant de les quals presumptament ens trobem. I encara que, certament, segons el que s'ha

conegut fins ara hi ha substancials diferències entre els dos escàndols – un afecta persones concretes i en l’altre l’ombra de la sospita arriba a més al finançament polític–, l’experiència indica que rarament s’arriba a l’arrel en la investigació parlamentària d’aquesta mena d’irregularitats. Els socialistes havien estat, en aparença, reticents a portar al Parlament el *cas Millet*, tot i que una investigació sobre CiU podia proporcionar-los rèdits polítics. Al final no han pogut, com era previsible, obviar la lògica de la pugna entre Govern i oposició, fins i tot amb el risc que la comissió derivi en un *i tu més* que contribueixi a la desafecció ciutadana respecte als polítics. Esperem que no sigui aquest el cas.